



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 25 czerwca 2013 r.

DOLiS/DEC-677/13/39855,39856

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana S.L., na udostępnienie jego danych osobowych przez „Panią mgr I.B. - Dyrektor Szkoły Podstawowej nr [...] z siedzibą w P. na rzecz osób trzecich”,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana S.L., zwanego dalej Skarżącym, na udostępnienie jego danych osobowych przez „Panią mgr I.B. - Dyrektor Szkoły Podstawowej nr [...] z siedzibą w P. na rzecz osób trzecich”, tj. udostępnienie przez Dyrektora Szkoły Podstawowej nr [...], zwaną dalej Szkołą, na rzecz A., zwaną dalej Szkoła Językową.

W treści przedmiotowej skargi Skarżący wskazał, iż cyt.: „(...) na nasz [Skarżącego] rodzinny – prywatny numer telefonu komórkowego, zadzwoniła pani (...) która oznajmiła, że chce rozmawiać w sprawie nowych zajęć w szkole z języka hiszpańskiego, na które mogłaby chodzić nasza [Skarżącego] 9-cio letnia córka A. (...) żona, która w trakcie rozmowy zorientowała się, że chodzi o płatne zajęcia, a więc ze szkołą mają tylko tyle wspólnego, że prawdopodobnie będą się odbywać w budynku szkolnym, natomiast nie są prowadzone przez nauczycieli pracujących w SP [...]. Okazało się, że nasz córka, w czasie gdy po skończonych lekcjach przebywała w świetlicy szkolnej (...) została zaproszona na próbne zajęcia z języka hiszpańskiego. (...) dzieci na tych zajęciach wypełniały jakieś formularze i to z tych formularzy prowadzący dowiedzieli się jak skontaktować się bezpośrednio z rodzicami. Osoby prowadzące te zajęcia pobrały więc dane rodziców od dzieci”. W związku z zaistniałą sytuacją Skarżący wniósł o cyt.: „(...) sprawdzenie i wydanie opinii, czy zgoda szkoły na wypytywanie dzieci o dane rodziców oraz podanie im do wypełniania formularzy z nieznanymi nam rodzicom pytaniami (...) przez osoby chcące sprzedawać swoje usługi placówce oświatowej, w celu kontaktu z potencjalnymi klientami (...) nie naruszyło ustawy o Ochronie Danych Osobowych”.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie, w toku którego odebrał wyjaśnienia od Szkoły. Podmiot ten wskazał, iż cyt.: „- nie udostępnił danych osobowych Skarżącego, - nie umożliwił dostępu do danych osobowych Skarżącego. Szkoła Podstawowa nr [...] zabezpiecza dane osobowe Skarżącego przed dostępem do nich osób nieupoważnionych w oparciu o Politykę Bezpieczeństwa Przetwarzania Danych Osobowych w Szkole Podstawowej nr [...]”. Ponadto Szkoła wskazała, iż cyt.: „(...) nie miało miejsca przekazanie przez jakiegokolwiek pracownika szkoły danych osobowych Skarżącego, a rekrutacja na dodatkowe zajęcia z hiszpańskiego odbywała się poprzez zorganizowane za zgodą dyrektora szkoły spotkania dla rodziców z dnia [...] i [...] o godzinie [...] w świetlicy szkolnej. Osoba prowadząca lekcje nie jest pracownikiem szkoły i odpłatnie wynajmuje pomieszczenie szkolne na zajęcia języka hiszpańskiego”.

Niemniej jednak Generalny Inspektor zwrócił się do Szkoły Językowej o złożenie wyjaśnień w sprawie. Szkoła Językowa poinformowała, iż cyt.: „Dane osobowe Pana S.L. nie zostały pozyskane. Zorganizowano spotkanie organizacyjne (poglądowe), rozdano na nim umowy celem ich przejrzania i podpisania, bez zbierania danych osobowych. Pan S.L. nie był obecny na tym spotkaniu. Dane osobowe S.L. nie zostały pozyskane i nie są przetwarzane. Szkoła [Językowa] nigdy nie przetwarzała danych osobowych Pana S.L.”.

Jednocześnie Szkoła wskazała, iż cyt.: „(...) aktualnie zbiera i przetwarza jedynie te dane do których podania są zobowiązani rodzice i które szkoła gromadzi na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji”. Szkoła gromadzi i przetwarza dane obejmujące imiona i nazwiska dzieci podlegających obowiązkowi szkolnemu, datę i miejsce ich urodzenia oraz adres zamieszkania, a także imiona i nazwiska rodziców uczniów lub ich opiekunów prawnych, wraz z adresem ich zamieszkania. Dodatkowo wychowawczyni córki Skarżącego pozyskała pisemną zgodę na gromadzenie i przetwarzanie danych w zakresie między innymi numeru telefonu Skarżącego w celu skutecznej komunikacji pomiędzy Szkołą, a Skarżącym.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6).

Ustawa o ochronie danych osobowych określa obowiązki administratora danych osobowych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie.

Nadrzędnym obowiązkiem administratora danych osobowych, zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy jest dołożenie szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą. Ta generalna zasada znajduje swoje rozwinięcie w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych określających m.in. wymogi, jakie powinien spełniać administrator danych w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych w procesie ich przetwarzania. Jednym z podstawowych obowiązków spoczywających na administratorze jest, wynikający z art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, obowiązek zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, a w szczególności zabezpieczenia danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych.

Wskazać należy, iż po stronie Szkoły nie doszło do naruszenia zasad ochrony danych osobowych, albowiem nie doszło do wskazanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych na rzecz Szkoły Językowej. Aktualnie Szkoła jako administrator danych osobowych Skarżącego spełniła przesłankę legalności procesu przetwarzania danych Skarżącego w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, jeżeli: przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony. Szkoła przetwarza dane osobowe Skarżącego w oparciu o przepisy art. 96 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), zwanej dalej Kc, w związku z art. 92 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2012 r., poz. 788), jako przedstawiciela ustawowego swojej córki, a także w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji.

Jednocześnie podkreślić należy, iż Szkoła Językowa nie przetwarza i nie przetwarzała danych osobowych Skarżącego.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U.

Nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 23 Kc niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc wskutek działań Szkoły doszło w ocenie Skarżącego do naruszenia jego dóbr osobistych, może on dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kc ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.